

Symma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qua Distincte Et Succincte Explicantur,
quae ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Commentarius In Regulas Juris Pontificii, Quæ In Libro Quinto, Et
Sexto Decretalium Continentur

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1659

Commentarius In T. 41. Libri V. Decretalium, De Regulis Iuris. Prologus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61853](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-61853)

COMMENTARIUS
IN T. 4°. LIBRI V.
DECRETALIVM,
DE
REGVLIS IVRIS.
PROLOGVS.

REgula, Græcè Κανὼν & γνῶμων propriè dicitur norma, quā lineæ diriguntur, quasi regens menturam. Per translationem verò secundum Paulum IC. est propositio, quem ut est, vel esse debet breviter enarrat: non ut ex Regulâ ius sumatur, sed ex iure, quod est. Regula fiat. Per Regulam igitur brevis rerum narratio traditur: ideoque ut Sabinus ait, quasi causæ conjectio, seu conjunctio est. Alii sic definiunt. Regula est sententia quædam generalis, quæ ex plurimis legum mente a Iurisconsultis notata paucis verbis summam earum consensionem, & quasi harmoniam complectitur. Quod Dynus inductione declarat hoc modo. Singulariter constitutum est, quod pisces occupantibus cedant, ideo, quod in nullius bonis sunt: lapilli item in littore maris inventi occupantibus cedant propter eandem rationem: item aves, & ferae bestiæ. 1. Quædam. π. De rer. divis. Inst. cod. §. 1. & §. ferae. Ex his casibus singulariter decisis, & eadem ratione firmatis Regula generalis conficitur. Quod nullius in bonis est, id naturali ratione occupanti conceditur. 1. 3. π. De rer. domin. Ita Dynus.

Vnde colligitur 1. Regulam verbis generalibus affirmativis, vel negativis concipiendam esse; aut certè indefinitis, quæ æquivaleant generalibus. 2. non esse naturam Regulæ, ut novum jus constituat, quamvis ita fieri non repugnet. 3. à lege plurimum differre, sive causam efficientem, sive alias conditiones attendas. 4. dari in remedium hu-

A

manæ

manæ fragilitati, quæ in numerosâ legum multitudine quasi labyrintho periclitari solet, nisi rerum summa capita, & generales gnomas præ oculis habeat, s. posse quemlibet iuris peritum, præter eas, quæ actu prostant, plures Rcgulas formare, fusiùs dicta in quandam quasi epitomen redigenda. Denique longè aliam esse rationem Regularum iuris, & illarum, quibus Ordinum religiosorum vita, moreisque diriguntur, ut patebit consideranti materiam circa quam, finem, formam, & obligationem, aliasque circumstantias de quâ re legi potest Hugo, Vmbertus, Caramuel in Reg. S. Benedict. & Nigronus in Comment. Reg. commun. Soc. Iesu §. Particula prima Regulæ.

I N D E X

REGVLARVM LIB. V. DECRETALIVM.

1. Omnis res per quascunque causas nascitur, per easdèm dissolvitur.
2. Estote misericordes, &c. Hoc loco nihil altud nobis præcipi existimo, nisi ut ea facta, quæ dubium est, quo animo siant, in meliorem partem interpretetur.
3. Qui scandalizaverit &c. Vtius scandalum nasci permittitur, quam veritas relinquatur.
4. Quod non est licitum in lege, necessitas facit licitum. Nam & Sabbathum custodiri præceptum est: Macchabæi tamen sine culpâ in Sabbatho pugnabant. Sic & hodie, si quis item fregerit agrotus, reus voti non habetur.
5. Quod latenter, aut per vim, vel alias licite introductum est, nullâ debet stabilitate subsistere.
6. Cum in contemplatione &c. In ipso cause initio non est à questionibus inchoandum.
7. Quæ multoties, &c. Quicquid in sacra Deo rebus, & Episcopis iniuste agitur, pro Sacrilegio reputatur, quia sacra sunt & à quoquam violari non debent.
8. Qui ex timore facit præceptum, aliter, quam debeat, facit, & ideo iam non facit.
9. Desfleat peccator, quia offendens in uno, factus est omnium reus.
10. Quamvis cause, &c. Non potest esse Pastoris excusatio, si lupus oves comedit, & Pastor necit.
11. Indignum est, & à Romana Ecclesia consuetudine alienum, ut pro spiritualibus factore, quis homagium compellatur.

INDEX